

Mačka in miška.

(Basen.)

Mlada miška je videla nekoč mačko, kakó je slanino. Hitro steče k nji in se ji prijazno pridruži, rekoč: »Boterca, tudi meni diši slanina, saj mi pustiš, da jo tudi jaz nekoliko pokusim?«

»Ti tatica tatinska, ti!« zareži mačka nanjo, »jaz ti bom pokazala krasti, čakaj me!« In v hipu jo zagradi in zadavi. Nató pa zopet mirno liže dalje ukusno slanino.

Drugi dan pride pa v klet gospodinja, najde slanino snédeno, a miško zadavljeno. Kakor hitro zagleda mucó, pokliče jo s sladkimi besedami k sebi in jo začne božati: »Da, da, ti si moja mucica. Prav, prav, da si zadavila to požerunsko miš, ki mi je snedla vso slanino.«

In mucika je zadovoljno godrnjavšala in prédla, prav kakor da je ona najbolj nedolžna žival na svetu... Ali bi jo vi nabili tako hinavko, kaj, otroci moji? Da, in prav bi imeli!

Siluška.

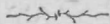
Oj ljuba prostost!

Ti, Slavko, pri mizi sediš,
In pridno se, pridno učiš?
Zakaj li učiš se, Slavko?
Li morda bojiš se, Slavko,
Očeta in brezove šibe
Če delal v naloge bi hibe?
Oj ljuba prostost!

Bog vé, kje bi, Slavko, ti bil,
Bog vé, kje bi zdaj se drvíl —
A pridno učiš se, Slavko,
Ker otca bojiš se, Slavko;
Drugače bi sobo ostavil
In ven bi jo, ven strmoglavil —
Oj ljuba prostost!

Oj, Slavko, ti tekel bi v gaj,
Ki zal je kot zemeljski raj;
Rastó tam grmički, Slavko,
Pojó ti tam ptički, Slavko;
Ti petje bi slušal radóstno
In srečo okušal mladóstno —
Oj ljuba prostost!

A. P.

Slavec.

Kletki slavec pesmi peva,
V njih srcé mu krvaví;
Človek pa jih ne umeva,
Ne ume, po čem hrepení.

Ne ume jih človek kruti,
Svoje le ume uhó,
To v razvajenosti čuti,
Da bi lepše pel lahkó.

No, ljudje zdaj nehvaležni
Hladno slavca oslepé,
Da glasovi še bolj nežni
V njih ušesih se glasé.

Angelar Zdenčan.

